

Bemærkninger til forslaget

Indledning

Siden boligbyggeriet i 20erne og 30erne på Islands Brygge mellem Langebro og Dansk Sojakagefabriks produktionsanlæg har boligerne og klorproduktionen været beliggende med meget kort afstand.

I 1979 indgiver beboere på Islands Brygge en klage over kloralkalianlæggets klorproduktion.

I en afgørelse af 22. april 1985 godkender Miljøstyrelsen en fortsat klorproduktion under forudsætning af, at en række sikkerhedsforanstaltninger overholdes. Afgørelsen er senere anket til Miljøankenævnet.

Beliggenheden af et klorproduktionsanlæg tæt ved et bolig- og byområde har været behandlet såvel i Københavns Borgerrepræsentation som i Folketinget.

Således vedtog Københavns Borgerrepræsentation den 29. oktober 1981, »at Borgerrepræsentationen finder det begrundet, at klorproduktionen på Islands Brygge på længere sigt søges afviklet. Med dette for øje bemyndiges magistraten til at optage forhandlinger med Dansk Sojakagefabrik og de faglige organisationer«.

I Folketinget blev der ved 1. behandling af lovforslag nr. L 88 om afvikling af klorproduktionen på Dansk Sojakagefabrik, Islands Brygge, København, den 22. januar 1986 konstateret et flertal for sigtet i forslaget, nemlig at klorproduktionen på Islands Brygge må stoppes. Der henvises til Folketingstidende 1985-86, forhandlingerne sp. 2864 og 5650 ff samt tillæg A sp. 2221.

Dansk Sojakagefabriks ejere er derfor vidende om, at de på et eller andet tidspunkt må stoppe klorproduktionen. 10 år fra borgerrepræsentationens tilkendegivelse må siges at være frist nok.

Da formålet med dette beslutningsforslag er at lukke klorproduktionen, er der ingen grund til at afvente Miljøankenævnets afgørelse, eftersom en afgørelse *højest* kan gå ud på en lukning.

Det er dog underforstået, at skulle Miljøankenævnets afgørelse ligge klar inden dette beslut-

ningsforslags vedtagelse, må denne indgå i de videre overvejelser.

Der er tale om en i særklasse uheldig placering for en risikobetonet virksomhed, og det kræver særlige foranstaltninger som dette beslutningsforslag at rette op på fortidens synder. Der ligger ikke i dette, at Folketinget fremover vil blande sig i sager, hvor kompetencen normalt ligger i kommunen og i ankesystemet: Miljøstyrelsen og Miljøankenævnet.

Risikoen

Både Risøs risikoanalyse og redegørelsen fra Københavns kommunes Miljøkontrol angiver, at risikoen for en alvorlig ulykke er meget lille for så vidt angår selve anlæggets funktionsmåde. Således angiver Miljøkontrollen, at sandsynligheden for den værst tænkelige ulykke (brud på en fuld 20 tons lagertank eller 27 tons jernbanetankvogn) skønnes at være 1 gang pr. 1.000.000 år.

Begge disse analyser er blevet tilbagevist af bryggegrupperne med påstand om, at sandsynligheden er langt større. Således omfatter analyserne ikke:

»- Indflydelsen af alvorlige reparations-, vedligeholdelses- eller styring/reguleringsfejl (menneskelige fejl) på potentielle uheldsforløb«. (Risø, systemanalyseafdelingen).

Hertil kommer den eventuelle risiko, der kan opstå ved en terroristhandling.

Der er ingen, der kan garantere, at der ikke sker uheld, hverken i produktionen eller ved opbevaring/transport af klor. Sammenholdes dette med de meget store konsekvenser, et uheld vil medføre på grund af virksomhedens beliggenhed, er den eneste rimelige løsning at stoppe produktionen af klor på Islands Brygge.

Konsekvenserne ved et uheld

Uanset hvilken risikovurdering der lægges til grund, vil konsekvensen af et alvorligt uheld kunne være en katastrofe.